

PERGALĖ

LIETUVOS KP(b) ZARASŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DĒPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Z A R A S A I

1952 m.
rugpjūčio mėn.

24

SEKMADIENIS

Nr.85(757)

Kaina 15 kap.

**VKP(b) Centro Komitetas nu-
tarė sušaukti 1952 metų spalio
mėnesio 5 dieną VKP (b)
eilinį XIX suvažiavimą.**

Žemiau spausdinami projektas partijos XIX suvažiavimo direktyvų dėl penktojo penkmečio plano TSRS išvystyti 1951–1955 m. m. ir pakeistųjų Partijos įstatų teksto projektas.

VKP(b) CK P R O J E K T A S

Partijos XIX suvažiavimo direktyvos dėl penktojo penkmečio plano TSRS išvystyti 1951-1955 m. m.

(Suvažiavimo darbų tvarkos 3-sis punktas)

Sėkmingas ketvirtąjo penkmečio plano įvykdymas leidžia priimti naują penkmečio planą, kuris užtikrina tolesnį visų liaudies ūkio šakų pakilimą, liaudies materialinės gerovės, sveikatos apsaugos ir kultūrinio lygio augimą.

Sutinkamai su tuo Tarybų Sąjungos Komunistų partijos XIX suvažiavimas laiko reikalingu duoti partijos Centro Komitetui ir TSRS Ministrų Tarybai šias direktyvas dėl penktojo penkmečio plano TSRS išvystyti 1951–1955 m. m.

Penktajame penkmetyje padidinti palyginti su ketvirtuoju penkmečiu gamybinių pajėgų paleidimą į darbą ketaus gamyboje maždaug 32 procentais, plieno—42 procentais, valcuoto metalo—ne mažiau kaip 2 kartus, kokso—80 procentų ir geležies rūdos—3 kartus.

ros laidų liniją Kuibyševas-Maskva.

Išvystyti Stalingrado ir Kachovkos hidroelektrinių statybą, pradėti statyti naujas stambias hidroelektrines: Čeboksarų prie Volgos, Votkino prie Kamos, Buchtarmos prie Irtyšiaus ir eilę kitų.

Pradėti darbus, skirtus Angaros upės energetiniams ištekliams panaudoti, siekiant išvystyti, remiantis pigia elektros energija ir vietiniais žaliavų šaltiniais, aliuminio, chemijos, kalnų rūdos ir kitas pramonės šakas.

Siekiant rimtai pagerinti Pietų, Uralo, Kuzbaso aprūpinimą elektra, užtikrinti žymų šiluminių rajoninių ir gamyklinių elektrinių šiuose rajonuose pajėgumų padidinimą. Miestams ir rajonams aprūpinti elektros energija, greta stambių elektrinių statybos, statyti nedideles ir vidutines elektrines.

Ryšium su tolesnio industrializavimo uždaviniais užtikrinti elektros energijos išdirbio padidinimą 2–2,5 karto Lietuvos TSR, Latvijos TSR ir Estijos TSR. Pastatyti Narvos hidroelektrinę, Rygos šiluminę elektros centrinę ir išvystyti Kauno hidroelektrinės statybą.

Užtikrinti šiluminių elektros centrinių ir šiluminių tinklų statybą, siekiant plačiai termofikuoti miestus ir pramonės įmones.

Plačiai panaudoti gamybos procesų automatizavimą elektrinėse. Baigti pilnutinai automatizuoti rajonines hidroelektrines, o taip pat pradėti diegti telemechanizavimą energetinėse sistemose.

Užtikrinti sparčius naftos pramonės išvystymo tempus. Numatyti tolesnį naftos gavybos išvystymą jūriniuose naftos telkiniuose.

Sutinkamai su numatytu naftos gavybos padidėjimu užtikrinti naftos perdirbimo pramonės išvystymą, priartinant naftos perdirbimo gamyklas prie naftos produktų vartojimo rajonų.

Per penkmetį padidinti pirmo naftos perdirbimo gamyklų pajėgumą maždaug 2 kartus ir žaliavų krektingavimo gamyklų pajėgumą—2,7 karto, numatant žymiai pagilinti naftos perdirbimą ir padidinti šviesių naftos produktų iš-

eigą tiek veikiančiose, tiek ir naujai perduodomose eksploatuoti naftos perdirbimo gamyklose.

Išvystyti dirbtinio skystojo kuro gamybą.

Žymiu mastu padidinti magistralinių naftotiekų ir rezervuarų naftai bei naftos produktams saugoti statybą ir paleidimą į darbą.

8. Užtikrinti tolesnį dujų pramonės išvystymą. Per penkmetį maždaug 80 procentų padidinti gamtinių dujų ir šalutinių naftos dujų gamybą, o taip pat dujų gamybą iš anglies ir skalūnų. Išplėsti dujų naudojimą buitiniams poreikiams, jų taikymą kaip automobilinių degalų ir cheminių produktų gamimą iš dujų.

Padidinti dirbtinių dujų gamybą iš skalūnų Estijos TSR maždaug 2,2 karto, užbaigti dujotiekio Kochila-Jarve-Talinas statybą ir paleisti jį į darbą.

9. Anglies pramonėje numatyti spartesnį koksavimui skirtos anglies gavybos padidėjimą, padidinus per penkmetį šios anglies gavybą ne mažiau kaip 50 procentų.

Pagerinti anglies kokybę žymiai išplečiant jos sodrinimą ir briketavimą; per penkmetį užtikrinti anglies sodrinimo padidėjimą maždaug 2,7 karto.

Sistemiškai gerinti anglies telkinių eksploatavimo metodus. Plačiau įdiegti naujausias kalnakasybos mašinas ir mechanizmus anglies pramonei kompleksiskai mechanizuoti, jei toliau techniškai perginkluoti ir darbo našumo augimui užtikrinti. Visokeriopai vystyti daugiausiai darbo reikalaujančių anglies gavybos procesų mechanizavimą ir, visų pirma, anglies krovimą klotuose, anglies ir uolienų krovimą kasant parengiamuosius kasinius, o taip pat plačiau įdiegti mechanizuotus klotų tvirtinimo būdus.

Palyginti su ketvirtuoju penkmečiu maždaug 30 procentų padidinti anglies šachtų pajėgumų paleidimą į darbą.

Užtikrinti durpių gavybos augimą per penkmetį 27 procentais, o taip pat numatyti tolesnį vietinės anglies gavybos išvystymą; padidinti skalūnų gamybą 2,3 karto,

(Nukelta į 2 pusl.)

I. Pramonės srityje

1. Nustatyti pramoninės gamybos lygio pakilimą per penkmetį maždaug 70 procentų, esant visos pramonės bendrosios produkcijos augimo vidutiniam metiniam tempui maždaug 12 procentų. Nustatyti gamybos priemonių („A“ grupės) gamybos augimo tempą 13 procentų ir vartojimo reikmenų („B“ grupės) gamybos—11 procentų.

2. Numatyti pramoninės produkcijos itin svarbių rūšių gamybos padidėjimą 1955 metais palyginti su 1950 metais maždaug tokiais dydžiais:

ketus	76 proc.
plienas	62 -"
valcuotas metalas	64 -"
anglis	43 -"
nafta	85 -"
elektros energija	80 -"
garo turbinos	2,3 karto
hidroturbinos	7,8 karto
garo k iliai	2,7 karto
metalurgijos įrengimai	85 proc.
naftos aparatai	3,5 karto
stambios metalo piovimo staklės	2,6 karto
automobilai	20 proc.
traktoriai	19 -"
kalcinuota soda	84 -"
kaustinė soda	79 -"
mineralinės trąšos	88 -"
sintetinis kaučiukas	82 -"
cementas	2,2 karto
padarinės medienos išvežimas	56 proc.
popierius	46 -"
medvilniniai audiniai	61 -"
vilnoniai audiniai	54 -"
odinė avalynė	55 -"
smulkusis cukrus	78 -"
mėsa	92 -"
žuvis	58 -"
sviestas	72 -"
augalinis aliejus	77 -"
konservai	2,1 karto

3. Sutinkamai su tolesnio pramoninės gamybos pakėlimo planu padidinti valstybinius kapitalinius įdėjimus į pramonę 1951–1955 metais

maždaug 2 kartus palyginti su 1946–1950 metais. Paleidžiant į darbą naujas įmones ir agregatus, kartu užtikrinti veikiančiųjų įmonių pajėgumų padidinimą jų rekonstrukcijos, naujų įrengimų pastatymo, gamybos mechanizavimo bei intensifikavimo ir technologinių procesų pagerinimo sąskaita. Išnaudoti esamų įmonių išplėtimą kaip itin svarbų rezervą gamybai padidinti mažiausiomis išlaidomis. Sukurti atsargas metalurgijos įmonių, elektrinių, naftos perdirbimo gamyklų ir anglies šachtų statyboje, siekiant užtikrinti reikalingą šių pramonės šakų vystymąsi vėlesniais metais.

Užtikrinti pramonės įmonių statybos geografinio išdėstymo pagerinimą naujajame penkmetyje, turint galvoje tolesnį pramonės priartinimą prie žaliavų bei kuro šaltinių, siekiant likviduoti neracionalius ir pernelyg tolimus pervežimus.

4. Juodosios metalurgijos srityje, toliau augant juodųjų metalų gamybai, išplėsti valcuoto metalo sortamentą ir žymiai padidinti jo deficitinių rūšių gamybą, skyrium imant, storlakščio plieno gamybą maždaug 80 procentų, smulkia rūšio plieno ir valcuotos vielos gamybą—2,1 karto ir nerūdijančio lakštinio plieno—3,1 karto. Išvystyti valcuoto metalo ekonominių rūšių ir profilių gamybą.

Padidinti specialiųjų plienų bei lydinių gamybą mašinų statybos poreikiams ir pagerinti jų kokybę.

Užtikrinti tolesnį metalurgijos įmonių veikiančiųjų pajėgumų išnaudojimo pagerinimą. Sustiprinti metalurginių procesų intensifikavimo, metalurginių agregatų ir daug darbo reikalaujančių procesų automatizavimo bei mechanizavimo darbus juodosios metalurgijos įmonėse.

Vystant juodąją metalurgiją Pietų, Uralo, Sibiro, Centro ir Šiaurės Vakarų rajonuose, kartu užtikrinti tolesnį metalurgijos pramonės išvystymą Užkaukazės rajonuose.

Numatyti juodųjų metalų gamybos išvystymą vietinės pramonės sistemoje nedidelių perdirbančiųjų metalurgijos gamyklų statybos sąskaita.

5. Žymiai išplėsti spalvotųjų metalų gamybą. Padidinti per penkmetį gamybą maždaug tokiu mastu: rafinuoto vario—90 procentų, švino—2,7 karto, aliuminio ne mažiau kaip 2,6 karto, cinko—2,5 karto, nikelio—53 procentais ir alavo—80 procentų.

Mechanizuoti kalnakasybos ir daug darbo reikalaujančius procesus, automatizuoti ir intensifikuoti gamybos procesus, padidinti kompleksinį metalų išgavimą iš rūdos, užtikrinti tolesnį aukštųjų markių metalų gamybos padidėjimą, žymiai išplėsti ir padidinti veikiančiųjų įmonių pajėgumus bei pastatyti naujas įmones.

6. Elektrifikavimo srityje užtikrinti aukštus elektrinių pajėgumų didinimo tempus siekiant kuo pilniausiai patenkinti augančius liaudies ūkio poreikius ir buitines gyventojų reikmes elektros energijos srityje ir padidinti rezervą energetinėse sistemose.

Padidinti per penkmetį bendrą elektrinių pajėgumą maždaug dvigubai, o hidroelektrinių—trigubai, užtikrinus šiluminių elektrinių atžvilgiu pirmoje eilėje veikiančiųjų įmonių išplėtimą. Paleisti į darbą stambias hidroelektrines, tame tarpe Kuibyševo 2.100 tūkstančių kilovatų pajėgumo elektrinę, o taip pat Kamos, Gorkio, Mingėčauro, Ustj-Kamenogorsko ir kitas bendro 1.916 tūkstančių kilovatų pajėgumo. Pastatyti ir perduoti eksploatacijon elekt-

Partijos XIX suvažiavimo direktyvos dėl penktojo penkmečio plano TSRS išvystyti 1951-1955 m.m.

(Atkelta iš 1 pusl.)
ypač Estijos Tarybų Socialistinėje Respublikoje. Skalūnų chemijos pramonės išvystymo pagrindai per penkmetį padidinti Estijos Tarybų Socialistinėje Respublikoje dirbtinio skystojo kuro gamybą maždaug 80 procentų.

10. Numatyti aukštus tempus vystyti mašinų gamybą kaip pagrindui naujos galingos techninės pažangos visose TSRS liaudies ūkio šakose. Padidinti mašinų pramonės ir metalo apdirbimo produkcijos gamybą per penkmetį maždaug 2 kartus.

Laikyti itin svarbiu uždavinu mašinų gamyboje pilnintai aprūpinti įrengimais elektrines, juodosios ir spalvotosios metalurgijos įmonių, naftos perdirbimo bei dirbtinio skystojo kuro gamyklų statybą. Išvystyti gamybą reikalingais kiekiais hidraulinių ir garo turbinų, generatorių, aukštojo voltažo aparatūros ir įvairių valdymo prietaisų stambioms hidraulinėms bei šiluminėms elektrinėms, metalurgijos, naftos perdirbimo ir kitoms gamykloms, stambiųjų staklių ir kalvų-presavimo įrengimų.

Per penkmetį padidinti valcavimo įrengimų gamybą daugiau kaip 2 kartus, padidinti tikslumo staklių maždaug 2 kartus, sunkiųjų kalvų-presavimo mašinų—8 kartus, valdymo ir kontrolės prietaisų gamybą—maždaug 2,7 karto. Nustatyti cheminių įrengimų gamybos padidėjimą per penkmetį maždaug 3,3 karto. Žymiai padidinti dizelinių didžiakrūvių, o taip pat dujų generatorinių automobilių gamybą.

Padidinti 1955 metais pagyinti su 1950 metais gamybą krovinių laivų ir tanklaivų jūrų laivynui maždaug 2,9 karto, upinių keleivinių laivų—2,6 karto ir laivų žvejybiniam laivynui—3,8 karto.

Užtikrinti tolesnį mašinų gamybos išvystymą: laivų statybos, turbinų ir staklių gamybos Lietuvos Tarybų Socialistinėje Respublikoje; elektros mašinų, staklių gamybos ir laivų statybos—Latvijos Tarybų Socialistinėje Respublikoje; laivų statybos ir elektros mašinų gamybos—Estijos Tarybų Socialistinėje Respublikoje.

Užtikrinti žymų padidėjimą gamybos kėlimo-transporto įrengimų, daug darbo reikalaujantiems procesams skirtųjų mašinų komplektinių įrengimų statybinėms medžiagoms gaminti ir automatinį įrengimų lengvosios bei maisto pramonės šakoms. Padidinti naujų audimo staklių gamybą.

Išvystyti gamybą aukšto našumo mašinų ir įrengimų miško paruošimo, celiuliozės popieriaus, miško medžiagos piovimo ir medžio perdirbimo pramonei.

Konstruojant naujas mašinas, siekti sumažinti jų svorį gerinant kokybę.

Siekiant įvykdyti svarbiau-

sių įrengimų rūšių gamybos užduotis 1951—1955 metais: pastatyti ir paleisti į darbą naujas gamyklas bei baigti rekonstruoti veikiančias energetinių mašinų, valcavimo įrengimų gamyklas, pradėti statyti naujas valcavimo įrengimų, turbinų ir katilų gamyklas;

išplėsti esamus ir paleisti į darbą naujus pajėgumus gaminti naftos aparatūrai, kėlimo-transporto įrengimams ir statybinių medžiagų pramonei skirtiems komplektiniams įrengimams;

žymiai išplėsti esamus ir paleisti į darbą naujus pajėgumus gaminti stambioms staklėms, kalvių-presavimo mašinoms, o taip pat tiksliams matavimo prietaisams ir technologinių procesų automatinio valdymo prietaisams.

11. Chemijos pramonėje užtikrinti sparčiausius mineralinių trašų, sodos ir sintetinio kaučiuko gamybos didėjimo tempus atkreipus ypatingą dėmesį į visokeriopą kaučiuko gamybos vystymą naftos dujų panaudojimo pagrindu.

Padidinti gamybą plastinių masių, dažų, žaliavos dirbtiniam šilku ir kitų chemijos produktų asortimentą. Išvystyti sintetinių medžiagų—spalvotųjų metalų pakaitalų gamybą.

Numatyti gamybinių pajėgumų padidėjimą gaminant amonijaką, sieros rūgštelį, sintetinį kaučiuką, sintetinį spirita, sodą, mineralines trašas, ypač granuliuotas, ir chemines priemones kovai su žemės ūkio augalų kenkėjais.

Organizuoti Estijos Tarybų Socialistinėje Respublikoje superfosfato gamybą.

Sudaryti mineralinių trašų gamyklų statyboje atsargas, užtikrinančias reikalingą mineralinių trašų gamybos išvystymą tolesniais metais. Pilnintai išnaudoti fosfatinius šlakus laukams tręšti.

Plačiai įdiegti deguonį įvairių pramonės šakų technologinius procesus ir, visų pirma, į juodąją ir spalvotąją metalurgiją, į dujų gamybą iš anglies, celiuliozės ir cemento pramonę.

12. Likviduoti miško pramonės atsilikimą nuo didėjančių liaudies ūkio poreikių. Padidinti pjautos miško medžiagos gamybą ir išvystyti detalių gaminimą gamybai ir statybai. Plačiu mastu įgyvendinti miško ruošos perbazavimą į miškinguosius rajonus, ypač į Štaurės, Uralo, Vakarų Sibiro ir Karelijos-Suomijos TSR rajonus, sumažinant miško kirtimą mažai miškinguose šalies rajonuose. Sumažinti miško ruošos sezoniskumą, tam pastatyti naujuosiuose rajonuose mechanizuotas įmones aprūpinant jas nuolatniais darbininkų kadrais. Toliau išvystyti kompleksinį miško ruošos darbų mechanizavimą. Pagerinti gamybos organizavimą ir mechanizmų panaudojimą; užtikrinant miško

ruošos darbo našumo pakėlimą. Per penkmetį padidinti lentiųjų pajėgumų paleidimą į darbą naujuosiuose miško ruošos išvystymo rajonuose maždaug 8 kartus palyginti su paleidimu į darbą pereiname penkmetyje.

Užtikrinti visokeriopą popieriaus, celiuliozės, baldų, faneros, miškų chemijos ir hidrolizės pramonės išvystymą. Padidinti baldų gamybą ne mažiau kaip 3 kartus.

13. Siekiant patenkinti didėjančius liaudies ūkio poreikius, numatyti pagrindinių statybinių medžiagų gamybos padidėjimą per penkmetį ne mažiau kaip 2 kartus, pagerinti statybinių medžiagų kokybę ir išplėsti jų asortimentą. Užtikrinti plytų gamybos padidėjimą maždaug 2,3 karto, šiferio—2,6 karto, poliuroto stiklo—4 kartus. Miestų ir pramonės statybos srityje ryžtingiau įdiegti naujas pažangias sienų medžiagas, didinant šlakobetoninių ir betoninių stambiųjų blokų gamybą. Žymiai padidinti gaminamų gamyklose naujųjų aukštos kokybės apdailinamųjų ir apklamųjų statybinių medžiagų, detalių ir konstrukcijų gamybą iš keramikos, gipso, betono ir gelžbetonio, padedančių toliau industrializuoti statybą, sumažinančių jos kainą ir pagerinančių architektūrinę, statybinę ir eksploatacinę pastatų bei įrenginių savybes. Nustatyti spartesnius, negu TSR Sąjungoje ištaisai paėmus, statybinių medžiagų gamybos padidėjimo tempus Urale, Sibire, Pavolgio rajonuose, Tolimuosiuose Rytuose ir Vidurinėje Azijoje, o taip pat stambiuosiuose pramonės rajonuose, kur vykdoma didelė statyba. Padidinti cemento pramonės pajėgumus maždaug 2,1 karto.

14. Užtikrinti aukštus masinio vartojimo reikmenų gamybos padidėjimo tempus. Padidinti lengvosios ir maisto pramonės produkcijos gamybą ne mažiau kaip 70 procentų. Sutinkamai su žemės ūkio žaliavų išteklių padidėjimu pastatyti didelį skaičių lengvosios ir maisto pramonės įmonių, ypač medvilnės kombinatų, dirbtinio pluošto gamyklų, šilko, siuvimo, trikotažo, odos-avalynės įmonių, cukraus, aliejaus, daržovių džiovinimo gamyklų, konditerijos, arbatžolių, konservų, alaus, vyno gamybos, mėsos, žuvies, sviesto ir sūrio gamybos pramonės įmonių.

Iki 1955 metų pabaigos padidinti palyginti su 1950 metais medvilninių audinių gamybos pajėgumus maždaug 32 procentais, dirbtinio pluošto—4,7 karto, avalynės—34 procentais, smulkiojo cukraus gamyklų pajėgumus—25 procentais, cukraus rafinado—70 procentų, arbatžolių—80 procentų, alieju ekstraktinių gamyklų aliejėnėms sėkloms perdirbti pajėgumus—2,5 karto, daržovių

džiovinimo gamyklų—3,5 karto, žuvies, daržovių ir vaisių konservų gamyklų pajėgumus—4 procentų, šaldytuvų ir refrigeratorinio laivyno žuviai išaldyti—70 procentų, mėsos kombinatų—40 procentų, sviesto gamyklų—35 procentais, sūrio gamyklų—2 kartus, pieno konservų gamyklų—2,6 karto, sauso pieno—2 kartus, nenugriebto pieno produkcijos—60 procentų.

Plačiai įdiegti maisto ir pramoninių prekių gamybos procesų automatizavimą bei mechanizavimą. Atlikti didelius darbus žuvinijos srityje, siekiant padidinti žuvis atsargas, ypač vidiniuose vandens rezervuaruose.

Padidinti per penkmetį žuvis sugavimą Lietuvos Tarybų Socialistinėje Respublikoje maždaug 3,9 karto, Latvijos Tarybų Socialistinėje Respublikoje—80 procentų, Estijos Tarybų Socialistinėje Respublikoje—35 procentais. Išplėsti šiose respublikose veikiančias ir pastatyti naujas žuvis perdirbimo įmones.

Užtikrinti tolesnį maisto ir plataus vartojimo pramoninių prekių kokybės ir asortimento gerėjimą, pagerinti maisto prekių įpokavimą ir išsavimą.

15. Padidinti pramoninės produkcijos gamybą vietinės pramonės ir verslinės kooperacijos įmonėse per penkmetį maždaug 60 procentų ir, pirmoje eilėje, plataus vartojimo prekių, namų ir ūkio apyvokos reikmenų, vietinių statybinių medžiagų gamybą ir žymiai pagerinti gaminamos produkcijos kokybę. Vystyti sąjunginėse respublikose nuosavas žaliavų bazes vietinei pramonei ir verslinei kooperacijai. Pagerinti darbą vietinės pramonės ir verslinės kooperacijos dirbtuvių būtinėms gyventojų reikmėms aptarnauti. Sustiprinti vietinių tarybų vadovavimą vietinei pramonei ir verslinei kooperacijai.

16. Užtikrinti tolesnį statybinės industrijos išvystymą sustiprinant ir išplečiant esamas statybinės organizacijas, o taip pat sukurti naujas statybinės organizacijas stambiosios statybos rajonuose. Sustiprinti Sunkiosios pramonės įmonių statybos ministerijos statybinės organizacijas, statančias juodosios ir spalvotosios metalurgijos

II. Žemės ūkio srityje

1 Svarbiausias uždavinys žemės ūkio srityje ir toliau lieka pakelti visų žemės ūkio kultūrų derlingumą, toliau padidinti visuomeninių gyvulių skaičių, tuo pat metu žymiai pakelti jų produktyvumą, padidinti bendrąją ir prekinę žemdirbystės bei gyvulininkystės produkciją, toliau stiprinant bei vystant kolūkių visuomeninį ūkį, gerinant tarybinių ūkių ir mašinų-traktorių stočių darbą priešakinės technikos bei agrokultūros įdiegimo į žemės ūkį pagrindu. Žemdirbystė turi pasidaryti

įmones, ypač rytiniuose rajonuose, Elektrinių ministerijos ir Naftos pramonės ministerijos statybinės organizacijas, o taip pat Mašinų gamybos įmonių statybos ministerijos statybinės organizacijas, statančias energetikos, statybinės energetikos, naf- ir metalurgijos įrengimų, naf- ir metalurgijos, stambiųjų ir unikaliųjų staklių, sunkiųjų kalvių-presavimo mašinų, kėlimo-transporto įrengimų ir laivų statybos gamyklas. Plačiai įdiegti industrinius statybos metodus.

Padidinti metalinių konstrukcijų gamyklų pajėgumus ne mažiau kaip 2 kartus. Pastatyti reikalingą stambių gamyklų skaičių surenkamoms gelžbetoninėms konstrukcijoms gaminti. Išplėsti esamus ir organizuoti naujus rajoninius karjerus kompleksiskai mechanizuojant gamybą bei apdirbimą akmenų skaldos, žvyro ir smėlio, o taip pat gabalinių akmenų iš natūraliųjų uolienų. Baigti mechanizuoti pagrindinius statybinius darbus ir užtikrinti perėjimą nuo atskirų procesų mechanizavimo prie kompleksinio statybos mechanizavimo. Per penkmetį padidinti ekskavatorių parką maždaug 2,5 karto, skreperių ir buldozerių—3—4 kartus, kilnojamųjų kranų—4—5 kartus.

Pagerinti projektinį darbą statyboje, sutrumpinti projektavimo laiką ir laiku aprūpinti statybą projektais ir samatomis, plačiai įdiegiant tipinį projektavimą. Sustiprinti projektines organizacijas kvalifikuotais kadrais.

17. Užtikrinti tolesnį rimtą produkcijos kokybės pakėlimą visose pramonės šakose. Išplėsti ir pagerinti asortimentą, o taip pat padidinti deficitinių produkcijos pavidalų ir rūšių gamybą sutinkamai su liaudies ūkio poreikiais. Ryžtingai įdiegti valstybinius standartus, atitinkančius šiuolaikinius reikalavimus.

18. Stekiant patenkinti augantį liaudies ūkio žaliavų ir kuro išteklių poreikį, užtikrinti tolesnį išvystymą darbų žvalgant gamtos turtus gelmėse, išaiškinimą naudingųjų iškasenų ir, visų pirma, spalvotųjų ir retųjų metalų, koksuoamos anglies, aluminio žaliavos, naftos, turtinųjų geležies rūdų ir kitų pramoninių žaliavų rūšių atsargas.

ti dar produktyvesnė ir kvalifikuotesnė, su išvystytu žoliumu, sėjimui ir teisingomis sėjomainomis, aukštesniu techninių, pašarinių, daržovinių kultūrų ir bulvių pasėlių lyginamųjų svoriu.

2. Padidinti per penkmetį žemės ūkio produkcijos gamybą: bendrąją grūdų derlių 40—50 procentų, tame tarpe kviečių 55—65 procentais; medvilnės-žaliavos 55—65 procentais; linų pluošto 40—50 procentų; cukrinių runkelių 65—70 procentų; bulvių

(Nukelta į 3 pusl.)

Partijos XIX suvažiavimo direktyvos dėl penktojo penkmečio plano TSRS išvystyti 1951-1955 m. m.

(Atkelta iš 2 pusl.)

40–45 procentais; saulėgražų 50–60 procentų; vynuogių 55–60 procentų, tabako 65–70 procentų ir rūšinių žaliųjų arbatapių maždaug 75 procentais.

Padidinti garbaninių linų, sojos, arachto ir kitų aliejinių kultūrų gamybą.

Padidinti pašarų gamybą: šieno 80–90 procentų, stiebagumbių bei šakniavaisių 3–4 kartus ir siloso 2 kartus.

Pakelti grūdinių kultūrų derlingumą iš vieno hektaro: Pietų Ukrainos bei Šiaurės Kaukazo rajonuose iki 20–22 centnerių ir drėkinamosiose žemėse iki 30–34 centnerių; Pavolgio rajonuose iki 14–15 centnerių ir drėkinamosiose žemėse iki 25–28 centnerių, centriniuose juodžemio srityse iki 16–18 centnerių ir drėkinamosiose žemėse iki 30–34 centnerių; nejuodžemio juostoje iki 17–19 centnerių; Uralo, Sibiro bei Šiaurės Rytų Kazachstano rajonuose iki 15–16 centnerių ir drėkinamosiose žemėse iki 24–26 centnerių; Užkaukazės rajonuose iki 20–22 centnerių ir drėkinamosiose žemėse iki 30–34 centnerių iš hektaro; ryžių derlių laistomose žemėse pakelti iki 40–50 centnerių iš hektaro.

Pakelti medvilnės derlingumą iš vieno hektaro: Vidurinės Azijos ir Pietų Kazachstano rajonuose iki 26–27 centnerių; Užkaukazės rajonuose iki 25–27 centnerių ir Europinės dalies pietiniuose rajonuose laistomose žemėse iki 11–13 centnerių ir nelaistomose žemėse iki 5–7 centnerių iš hektaro.

Pakelti derlingumą iš vieno hektaro:

Linų pluošto nejuodžemio juostos rajonuose iki 4,5–5,5 centnerio ir Uralo bei Sibiro rajonuose iki 4–5 centnerių iš hektaro;

cukrinių runkelių Ukrainos TSR, Moldavijos TSR, Šiaurės Kaukazo rajonuose iki 255–265 centnerių, centrinių juodžemio sričių rajonuose iki 200–210 centnerių ir Vidurinės Azijos bei Kazachstano rajonuose iki 400–425 centnerių iš hektaro;

bulvių nejuodžemio juostos rajonuose iki 155–175 centnerių, centrinių juodžemio sričių rajonuose iki 140–160 centnerių, Pietų rajonuose ir Šiaurės Kaukazo rajonuose iki 135–155 centnerių ir Uralo bei Sibiro rajonuose iki 125–145 centnerių iš hektaro;

saulėgražų Ukrainos TSR, Moldavijos TSR ir Šiaurės Kaukazo rajonuose iki 17–20 centnerių, centrinių juodžemio sričių rajonuose iki 14,5–16,5 centnerio ir Pavolgio rajonuose iki 10–12 centnerių iš hektaro.

3. Padidinti daržovių, bulvių ir gyvulininkystės produktų gamybą Maskvos, Leningrado, Uralo, Donbaso, Kuzbaso miestų ir kitų pramonės centrų bei stambiųjų miestų priemiestinėse zonose;

sukurti bulvių-daržovių ir gyvulininkystės bazes naujuose pramonės rajonuose.

Padidinti per penkmetį bulvių gamybą spirito ir krakmolos-sirupo gamyklų zonose maždaug 50 procentų ir daržovių gamybą konservų bei daržovių džiovinimo gamyklų zonose—2 kartus.

Padidinti per penkmetį sodų ir uogynų plotus kolūkiuose maždaug 70 procentų, vynuogynų—50 procentų, arbatolių plantacijų—60 procentų ir citrusinių kultūrų—4,5 karto.

4. Padidinti per penkmetį gyvulininkystės produkciją: mėsos ir lašinių 80–90 procentų, pieno 45–50 procentų, vilnos maždaug 2–2,5 karto, tame tarpe plonos vilnos 4–4,5 karto, kiaušinių (kolūkiuose ir tarybiniuose ūkiuose) 6–7 kartus.

Padidinti gyvulių skaičių: galvijų visame žemės ūkyje 18–20 procentų, tame tarpe kolūkiuose, galvijų—36–38 procentais ir karvių maždaug 2 kartus; avių, visame žemės ūkyje,—60–62 procentais, tame tarpe kolūkiuose—75–80 procentų; kiaulių, visame žemės ūkyje—45–50 procentų; tame tarpe kolūkiuose—85–90 proc. paukščių skaičių kolūkiuose—3–3,5 karto, arklių, visame žemės ūkyje,—10–12 procentų, tame tarpe kolūkiuose—14–16 procentų.

Užtikrinti Lietuvos Tarybų Socialistinėje Respublikoje, Latvijos Tarybų Socialistinėje Respublikoje, Estijos Tarybų Socialistinėje Respublikoje tolesnį aukštą produktivitys gyvulininkystės, ypač, pienuose gyvulių ir kiaulių ūkių vystymą.

Pakelti pieno primelžimą iš vienos karvės nejuodžemio juostos rajonų kolūkiuose iki 1800–2000 kilogramų, centrinių juodžemio sričių iki 1700–2000 kilogramų, Pietų ir Pavolgio rajonuose iki 1600–1900 kilogramų, Sibiro, Uralo ir Šiaurės Rytų Kazachstano rajonuose iki 1500–1700 kilogramų, Vidurinės Azijos rajonuose iki 700–900 kilogramų, Užkaukazės rajonuose iki 900–1100 kilogramų.

Padidinti vilnos prikarpimą Pietų rajonų ir Šiaurės Kaukazo rajonų kolūkiuose vienai švelniavilnei aviai iki 5,2–5,8 kilogramo, vienai pusiau švelniavilnei aviai iki 4,2–4,8 kilogramo, centriniuose juodžemio srityse vienai švelniavilnei aviai iki 4,2–5,0 kilogramo ir vienai pusiau švelniavilnei aviai iki 4,0–4,2 kilogramo, Pavolgio rajonuose vienai švelniavilnei aviai iki 4,6–5,4 kilogramo ir vienai pusiau švelniavilnei aviai iki 3,9–4,5 kilogramo, Sibiro rajonuose vienai švelniavilnei aviai iki 4,3–4,9 kilogramo ir pusiau švelniavilnei aviai iki 3,8–4,2 kilogramo.

5. Užtikrinti įdiegimą į gamybą naujų derlingesnių grūdinių kultūrų veislių, produktyvesnių ir anksti brę-

tančių medvilnės veislių, aukštesnio cukringumo cukrinių runkelių veislių, labai aliejingų saulėgražų veislių, o taip pat žemės ūkio kultūrų naujų veislių sukūrimą auginimui drėkinamosiose žemėse. Pagerinti žemės ūkio kultūrų sėklininkystę kolūkiuose ir tarybiniuose ūkiuose.

6. Užtikrinti tolesnį darbų išplėtimą veisiant laukų apsaugos miškus stepių ir miškastepių rajonuose, agro-mišku melioracijos priemonių kovai su dirvų erozija, o taip pat įgyvendinimą priemonių smėlynams apmiškinti, sukūrimą ūkinės reikšmės miškų, žaliųjų zonų aplink miestus ir pramonės centrus, upių, kanalų ir vandens saugyklų pakrantėse.

Penkmečio eigoje pasodinti ne mažiau kaip 2,5 milijono hektarų apsauginių miško sodinių kolūkiuose bei tarybiniuose ūkiuose ir apie 2,5 milijono hektarų valstybinių miškų pasėlių, bei sodinių.

7. Užtikrinti didžiai našų visų drėkinamųjų ir nusausinųjų žemių naudojimą. Visur įgyvendinti perėjimą į naująją drėkinimo sistemą su laikinais drėkinimo kanalais vietoje nuolatinių. Laikyti pirmiausia darbas—drėkinimo ir irigavimo sistemų statybą Kuibyševo hidroelektrinės elektros energijos panaudojimo baze ir V. I. Lenino vardo Volgos—Dono laivybinio kanalo zonoje; pradėti statyti drėkinimo ir apvandeninimo sistemas Stalingrado hidroelektrinės, Svarbiausiojo Turkmėnijos, Pietų Ukrainos ir Šiaurės Krymo kanalų zonoje.

Atlikti paruošiamuosius darbus statyti drėkinimo sistemoms Kulundos stepės žemėms drėkinti ir apvandeninti. Toliau vykdyti darbus statant drėkinimo sistemas centriniuose juodžemio srityse, Kuros—Arakso žemumoje, Syr-Darjos, Zeravšano ir Kaška-Darjos upių baseinuose, Centrinės Ferganos rajonuose, Kubanj-Jegorlyko sistema, Orto-Tokojaus vandens saugyklą ir Didįjį Ču kanalą. Padidinti per penkmetį drėkinamų žemių plotą 30–35 procentais, įrengti kolūkiuose ir tarybiniuose ūkiuose 30–35 tūkstančius tvenkinių bei vandens rezervuarų ir užtikrinti visapusišką jų ūkinį panaudojimą.

Atlikti pelkių sausinimo darbus Baltarusijos TSR, Ukrainos TSR (pirmoje eilėje Polesjės žemumos rajonuose), Lietuvos TSR, Latvijos TSR, Estijos TSR teritorijoje, RTFSR šiaurės vakarų ir centriniuose rajonuose, Barabos žemumoje ir kituose rajonuose. Padidinti per 1951–1955 metus nusausinų žemių plotą 40–45 procentais.

8. Pakelti galvijų pieninimumui kolūkiuose ir tarybiniuose ūkiuose laikyti ypatingai svarbiu uždaviniu toliau įdiegti intensyvesnę gyvulininkystės ūkio tvarkymo sistemą—tvartinę gyvulių lai-

kymo sistemą, atsižvelgiant į rajonų ypatybes.

Siekiant toliau išvystyti avininkystę, organizuoti įrengtas ganyklas V. I. Lenino vardo Volgos—Dono laivybinio kanalo apvandeninimo rajonuose, Pakaspijo žemumoje, Noga'sko stepėje bei Turkmėnijos kanalo rajonuose, vykdant ganyklų apvandeninimą lygia greta su apvandeninimo įrengimų paleidimu į darbą, ir tam, kad šiuose rajonuose būtų sukurtos gerai organizuotos ganyklos stambioms ir labai stambioms avių bandoms.

Vidurinės Azijos ir Kazachstano rajonuose užtikrinti aukštą derlingumą šienaujimų pievų bei ganyklų plotų sukūrimą, pritaikant vietinį drėkinimą ir panaudojant artezinius vandenis tolimiems gyvulių pervarymams palaipsniui sumažinti.

9. Užbaigti pagrindinių lauko darbų mechanizavimą kolūkiuose, plačiai išvystyti daug darbo reikalaujančių procesų mechanizavimą gyvulininkystėje, daržininkystėje, sodininkystėje, darbų transportuojant, pakraunant ir iškraunant žemės ūkio produkciją, drėkinant, nusausinant pelkėtus plotus ir įsivaivainant naujas žemes.

Pakelti 1955 metais mechanizavimo lygį: arimo, grūdinių, techninių ir pašarinių kultūrų sėjimo—iki 90–95 procentų, grūdinių kultūrų ir saulėgražų nuėmimo kombainais—iki 80–90 procentų, cukrinių runkelių nuėmimo iki 90–95 procentų, medvilnės žaliavos nuėmimo mašinomis medvilnei nuimti iki 60–70 procentų, ilgapluošiųjų linų sėjimo ir nuėmimo iki 80–90 procentų, bulvių sodinimo, tarpueilių apdirbimo ir nukasimo iki 55–60 procentų, šienavimo ir silosavimo iki 70–80 procentų.

Užtikrinti mašinų-traktorių stočių darbo pagerinimą, išplėsti jų veiklą mechanizuojant daug darbo reikalaujančius procesus visose kolūkinės gamybos šakose ir pakelti MTS atsakomybę už žemės ūkio kultūrų derlingumą ir gyvulininkystės produktyvumo planų įvykdymą.

Padidinti iki penkmečio pabaigos mašinų-traktorių stočių traktorių parko pajėgumą maždaug 50 procentų, ypač, kaupiamųjų traktorių su prikabinamaisiais padarais žemės ūkio kultūrų tarpuelliams įdirbti. Užtikrinti per penkmetį pakėlimą dienos išdirbio traktorium, maždaug 50 procentų. Užbaigti ekonomiškesnių dizelinių traktorių įdiegimą.

Padidinti mašinų-traktorių stočių tinklą Lietuvos Tarybų Socialistinėje Respublikoje, Latvijos TSR, Estijos TSR ir aprūpinti jas traktoriais bei žemės ūkio mašinomis.

Vienu iš itin svarbiųjų uždavinių laikyti įdiegimą elektrotaktorių ir žemės ūkio mašinų, dirbančių elektros ener-

gijos išnaudojimo baze, ypač, labai stambiųjų hidroelektrinių rajonuose.

10. Užtikrinti, kad kolūkių kapitaliniai įdėjimai būtų nukreipti pirmiausia į visuomeninio ūkio vystymą—ūkinų pastatų, gyvulininkystės pastatų, drėkinimo ir sausinimo kanalų, vandens rezervuarų statybą, žemių išvalymą nuo krūmų, laukų apsaugos miškų juostų sodinimą, kolūkinę elektrinių statybą ir statybą kitų įrenginių, reikalingų kolūkių visuomeniniam ūkiui sėkmingai vystyti ir kolūkių bei kolūkiečių pajamoms padidinti.

11. Tarybinių ūkių statybos srityje laikyti ypatingai svarbiu uždaviniu didinti prekinumą, pirmoje eilėje, kviečių, švelnios ir pusšvelnės vilnos, mėsos prekinumą, o taip pat aprūpinimą kolūkių gyvulininkystės veisliniais reproduktoriais.

Siekiant sukurti tvirtą pašarų bazę ir pilnutinai aprūpinti tarybinių ūkių gyvulius stambiaisiais bei sultingaisiais pašarais, išplėsti pašarinių kultūrų pasėlius tarybiniuose ūkiuose 45–55 procentais. Užtikrinti tarybiniuose ūkiuose žymų visų žemės ūkio kultūrų derlingumo pakilimą. Padidinti tarybiniuose ūkiuose galvijų skaičių 35–40 procentų, tame tarpe karvių—70–75 procentais,—avių—75–80 procentų ir kiaulių—40–45 procentais.

Padidinti 1955 metais pieno primelžimą iš vienos karvės tarybiniuose ūkiuose iki tokių dydžių: nejuodžemio juostos rajonuose—3.500–3.900 kilogramų, centrinių juodžemio sričių—3.000–3.400 kilogramų, Pietų rajonų ir Šiaurės Kaukazo—2.800–3.200 kilogramų, Sibiro ir šiaurinių Kazachstano sričių—2.400–2.900 kilogramų, Pavolgio, Vidurinės Azijos, Užkaukazės ir Kazachstano pietinių sričių veislininkystės tarybiniuose ūkiuose—2.100–2.600 kilogramų.

Padidinti vidutinį vilnos prikarpimą iš vienos švelniavilnės avies tarybiniuose ūkiuose: Pietų rajonų, Šiaurės Kaukazo ir Pavolgio rajonų—iki 5,5–6,5 kilogramo, Sibiro, Kazachstano, Vidurinės Azijos ir Užkaukazės—iki 4,3–5,0 kilogramo.

Iš esmės baigti tarybiniuose ūkiuose kompleksiskai mechanizuoti visus daugiausia darbo reikalaujančius procesus laukininkystėje, gyvulininkystėje, pašarų gamybos ir pašarų paruošimo srityje. Plačiu mastu statyti tarybiniuose ūkiuose gyvenamuosius, kultūrinius-butinius ir gamybinius pastatus.

12. Siekiant užtikrinti numatomą žemės ūkio gamybos padidėjimą, nustatyti penkmečiui valstybinių kapitalo įdėjimų į žemės ūkį apimtį maždaug 2,1 karto didesnę, o irigavimui ir melioravimui maždaug 4 kartus didesnę negu ketvirtajame penkmetyje. (Pabaiga sekančiam numerį)

Ryžtingai paspartinti grūdų paruošas!

Grūdai guli sandėlyje, o valstybei nepristatomi

Ždanovo vardo kolūkis—vienas stambiausių rajone. Jame yra daugiau kaip 400 darbingų žmonių. Be to, kolūkiui suteikta didelė technikinė parama. MTS čia atsiuntė traktorių brigadą, kombainą, sudėtingą kullamąją. Kolūkis turi savo derliaus nuėmimo mašinas—kertamąją, 5 šienapūves ir 5 arklines kullamasias.

Atrodytų, jog turint tokias didžiules išgales, kolūkis gali greitais tempais atlikti derliaus nuėmimą, kullimą ir grūdų pristatymą valstybei. Tačiau kolūkio valdyba (pirmininkas drg. Grigorjevas) neatsakingai žiūri į valstybinės svarbos reikalą—derliaus nuėmimą ir grūdų paruošimą.

Kolūkyje nupultai visi rugiai 300 ha žemės plote. Iš 30 ha ploto rugiai iškulti ir grūdai supilti į sandėlį, bet valstybei iki šio laiko nepristatytas nė vienas kilogramas.

Kolūkio vadovai prileidžia antivalstybinę technikos panaudojimo praktiką. Pavyzdžiui, kolūkyje prastovi sudėtinga MTS kullamoji ir arklinės kullamosios, o kulī-

mas vyksta kombainu, nežiūrint į tai, jog kolūkyje neįmūti išlįsi prinokusių vasarinių kultūrų laukai.

Apie tokį technikos panaudojimą kolūkyje žino Zarasų MTS direkcija ir politinis skyrius, bet, kaip matyti, tai juos mažai jaudina.

Visiškai blogai organizuotas darbas brigadose. Darbo diena brigadose prasideda vėlai. Normų įvykdymas nekontroliuojamas, didelė kolūkiečių dalis visai nedirba. Apie tai byloja tokie faktai: 150 kolūkiečių dar neišdirbo nė vieno darbadienio, 80 žmonių turi iki 10 darbadienių.

Kolūkio vadovybė ir partinė organizacija turi imtis visų priemonių, kad, teisingai išnaudojant turimą techniką ir darbo jėgą, ryžtingai būtų pagreitinoti derliaus nuėmimo tempai, kullimas ir grūdų paruošas. Kolūkis turi visas galimybes ir privalo kiekvieną dieną pristatinti valstybei grūdus iki tol, kol bus įvykdytas paruošų planas.

I. Donskojus
D. Golubovas

Padaryti galą antivalstybinėms tendencijoms

Sėkmingai baigę piūtį, priešakiniai rajono kolūčiai išvystė socialistines lenktynes už pirmalaikį grūdų pristatymą valstybei.

Iš pat pirmų derliaus nuėmimo dienų „Molodaja Gvardija“, „Počiotnyj trud“ kolūčiai, kovodami už savo įsipareigojimą, prisiimtų laiške draugui Stalinui, įvykdymą, pradėjo grūdų pristatymą valstybei. Bet grūdų statytojų skaičiuje nėra tokios stambios žemės ūkio artelės, kaip „Pamiat Lenina“. Jos vadovai—pirmininkas drg. Grigorjevas ir partinės organizacijos sekretorius drg. Lozočenkovičė užmiršo apie pirmąjį priesaką ir vietoj to, kad tuojau po kullimo statytų grūdus valstybei, laiko juos kolūkio sandėlyje.

Jau praėjo keletas dienų, kai čia iškulti grūdai iš 6 ha ploto. Apie 6 tonos naujo derliaus grūdų guli sandėlyje, o kolūkio vadovai nesiskubina statyti grūdus valstybei.

Šitokios antivalstybinės tendencijos visiškai netinka vadovams priešakinio kolūkio, kokiu užtarnautai skaitosi „Pamiat Lenina“ kolūkis.
A. Ivanova

Kai nusiramina pasiektais laimėjimais...

Dar neseniai Stalino vardo kolūkis buvo priešakinis kolūkis rajone. Jo vadovai teisingai didžiulose pasiektais laimėjimais, bet, deja, pastelę pirmus laimėjimus, kolūkio vadovai nusiramina, o tai privedė prie to, kad kolūkyje yra žymus apsileidimas visose artelės ūkio šakose.

Visuose rajono kolūkiuose dabar išsivystė kova už pavyzdingą derliaus nuėmimą ir grūdų paruošų įvykdymą pirma laiko. Bet Stalino vardo kolūkyje neskubama.

Užbaigus piūtį, čia labai ilgai atitrūka nuo kullimo, kaltę suverčiant lietui. Kolūkis dar nepradėjo grūdų statymo valstybei.

Atsiliekama čia ir pūdytų įdirbime. Iš 200 ha pūdytų suarta vos 86 ha. Bet kolūkio vadovų neįjudina tokia padėtis, ir jie, turėdami pakankamą kiekį traukiamosios jėgos, nariai pūdytų arkliais, tikėdamiesi, kad pūdytus suars vienintelis dirbantis kolūkyje traktorius. Dėl to ir žlugdomi pūdytų įdirbimo terminai.

Socialistinės lenktyniavimas—šis galingas mūsų judėjimo pirminis variklis—čia užmirštas. Kolūkiečiai nemobilizuojami išdirbio normoms įvykdyti ir viršyti. Užtenka pasakyti, kad artelėje neleistinai užleista darbadienių apskaita. Rugpiūčio 20 dieną darbadeniai buvo apskaičiuoti tik už birželio mėnesį. Tokiu būdu žmonės nežino darbo rezultatų, negali laiku

likviduoti atsilikimo, o pirmųjų patyrimas negali tapti viso kolektyvo nuosavybe. Tuo tarpu šis apskaitos atsilikimas yra nepateisinamas: kolūkyje yra 2 sąskaitybės darbuotojai. Apskaitos atsilikimas suklaidina vadovus.

Kolūkio pirminės partinės organizacijos sekretorius drg. Sokolovas ir sąskaitininkė drg. Šileikytė mano, kad darbo drausmė ir darbo našumas kolūkyje tvarkoje, tuo laiku, kai daugiau kaip 30 proc. artelės narių neįvykdė nustatyto darbadienių minimumo.

Praėjusiais metais srities žemės ūkio parodoje kolūkis gavo Garbės raštą bei diplomą už aukštą derlingumą ir gyvulininkystės išvystymo plano įvykdymą. Gyvuliai fermose yra veisliniai. Tačiau jų produktyvumas žymiai krito, palyginus su praėjusiais metais. Ir čia kaltas nusiramina: gyvuliai žiemėjimo metu labai sublogo, jau nekalbant apie tai, kad kiaulių fermoje krito daug priauglio, o tai įvyko dėl blogos priežiūros ir dėl blogo fermos paruošimo žiemėjimui. Dabar kolūkyje išsivystė gyvulininkystės patalpų statyba ir remontas. Bet tenka pažymėti, kad statytojų brigada prastovi dėl reikalingų medžiagų stokos. Didelis trūkumas yra prekinės produkcijos apskaitos fermose nebuvimas. Valdyba tik apytikriai žino primelžimo dydį. Fermos vedėjas drg. Vitkauskas neteikia žinių apie

gaunamą prekinę produkciją. Tokia pat padėtis ir paukščių fermoje. Ar ne todėl privalomo kiaušinių statymo plano net ir pusės neįvykdyta.

Kolūkio valdyba neišnaudojo visų galimų finansinių artelės padėčiai sustiprinti. Taip, pavyzdžiui, buvo užmiršta daržininkystė. Būdamas arti miesto turgavietės, kolūkis neįrengė inspektūrų ir neaugino ankstyvųjų daržovių, nors parduodamas svogūnlaiškus, salotas, ridikėlius, jaunas bulves, šis kolūkis galėtų gauti daug tūkstančių rublių pajamų.

Nusiramina pasiektais laimėjimais, kolūkio vadovai užmiršo apie politinį darbą kolūkiečių tarpe. Pasikalbėjimai rengiami retai, agitatoriams niekas nevadovauja; retai išleidžiamas sienlaikraštis, kovos lapeliai visai neišleidžiami. Rodiklių lentos nėra. Partinės organizacijos sekretorius drg. Sokolovas aiškinasi, kad jis esąs užimtas gamyboje. Bet tai yra tik atsikalbėjimas.

Kolūkis turi garbingą vardą. Jis turi ir gali vėl tapti priešakinium. Artelėje yra pasiaukojančiai dirbančių žmonių, yra susitelkęs kolūkio kolektyvas, bet jam reikia vadovauti. Kolūkio pirmininkas drg. Kazanovas turi atsakyti nusiramina. Būtina suprasti, kad nusiramina privedė prie kolūkio atsilikimo. Tai reikia skubiai likviduoti.

A. Vasiljeva

Tarptautinė apžvalga

KAS ŽLUGDO VALSTYBINĖS SUTARTIES SU AUSTRIJA PROJEKTO PARUOŠIMĄ

Deklaracijoje apie Austriją, kuri buvo priimta dar 1943 metais, Jungtinių Valstybių, Tarybų Sąjungos ir Anglijos vyriausybės (o vėliau prie šios deklaracijos prisidėjo ir Prancūzija) pareiškė, kad „jos nori matyti atkurtą laisvą bei nepriklausomą Austriją“. Nuo to laiko jau praėjo beveik devyneri metai, bet ši deklaracija toliau lieka neįvykdyta. Sąjunginių valstybių sutartis su Austrija, kuri turėjo atkurti jos nepriklausomybę ir užtikrinti jai taikingą, demokratinę vystymąsi, — iki šiol nėra sudaryta.

Tuo, kad Austrija iki šiol neturi tokios sutarties, yra kalti vien tik Jungtinių Valstybių, Anglijos ir Prancūzijos valdantieji sluoksniai.

Kaip pažymi Austrijos laikraštis „Estereichsche Volksstimme“, „Tarybinė vyriausybė yra dabar vienintelė vyriausybė, kuri nenukrypslamai vykdo 1943 metų deklaraciją“. Tarybų Sąjunga daugelį kartų siūlė Vakarų Valstybėms apsarstyti tuos valstybinės sutarties su Austrija projekto straipsnius, kurie dar liko nesuderinti, siekiant galutinai paruošti šią sutartį. Tačiau JAV, Anglija ir Prancūzija, ignoruodamos savo tarptautinius įsipareigojimus, sistemingai atmetė TSRS pasiūlymus. Atkakliai priešindamosi valstybinės sutarties sudarymui su Austrija, Vakarų Valstybės priešakyje su Jungtinėmis Amerikos Valstybėmis atvirai stojo į vienašališkų veiksmų kelią. Jos paruošė naują vadınamosios „sutrumpintos sutarties“ projektą. Šia „sutrumpinta sutartimi“ faktiškai siekiama pririšti Austriją prie Atlanto bloko karinio vežimo.

Š. m. rugpiūčio 14 d. tarybinės notos JAV, Anglijos bei Prancūzijos vyriausybėms pilnutinai demaskavo Amerikos—Anglijos bloko machinacijas Austrijos klausimu. „Sutrumpintoji sutartis“, kaip nurodoma šiose notose, ne užtikrina austrų tautai demokratinių teisių ir laisvių. Ji nenumato jokių priemonių, kurios trukdytų Austrijoje egzistuoti organizacijoms, priešiškomis taikos bei demokratijos reikalui. Vakarų Valstybės atsisako taip pat priimti tarybinį pasiūlymą, kad keturios valstybės patikrintų visoje Austrijoje, kaip Austrijos valdžios organai vykdo nutarimus, draudžiančius statyti šalies teritorijoje įtvirtinimus, turėti karinę pramonę, laikyti kariuomenę ir numatančius išrauti čia su šaknimis fašizmą.

Visi šie faktai byloja apie tai, kad Amerikos—Anglijos blokui nėra reikalinga nepriklausoma, demilitarizuota ir demokratinė Austrija, o reikalinga tokia Austrija, kurlą

šis blokas galėtų panaudoti savo agresyviais tikslais. Platus kariniai Vakarų Valstybių pasiruošimai Austrijos žemei je tai akivaizdžiai patvirtina.

Ir kokių diplomatinių manevrų besigriebtų valdantieji JAV, Anglijos ir Prancūzijos sluoksniai, jiems nepavyks apgauti viešąją nuomonę, nepavyks išvengti atsakomybės už sabotazą valstybinės sutarties paruošimo klausimu.

POLICIJOS SAVIVALĖ JAPONIJOJE

Amerikinis imperikalizmas kolonizuoja Japoniją. Ši kolonizavimą lydi sustiprintas puolimas prieš demokratines darbo žmonių teises. Siekdamai nuvalyti kelią militarizavimui atgimti Japonijos salose, amerikiniai okupantai ir jų japoniškieji statybiniai vis platesniu mastu griebsiasi policinio teroro.

Prieš mėnesį Japonijoje įsigaliojo vadınamasis „įstatymas dėl kelio užkirtimo ardomajai veiklai“, kuris buvo sudarytas pagal amerikinius pavyzdžius. „Ardomąją veiklą“ Japonijos valdžios organai ir amerikiniai okupantai vadina Japonijos darbo žmonių išstojimus už taiką ir nacionalinę nepriklausomybę. Užsienio spaudos pateikiama nepilnais duomenimis, šio įstatymo aukomis jau tapo 245 Japonijos piliečiai. Jie nutelsti kalėti įvairų laiką vien už reikalavimą, kad amerikinė kariuomenė išsinešdintų iš Japonijos. O kiek patriotų už tokius pat išstojimus kankinami Japonijos kalėjimuose be teismo ir tardymo!

Policijos savivalė įgyja vis labiau nepažabotą pobūdį. Kaip buvo pranešta spaudoje, už dalyvavimą Gegužės Pirmosios demonstracijoje vien tik Tokio mieste suimti 1195 žmonės. Daugelis suimtųjų buvo policijos nuovadose kankinami. Taip, dviejų vaikų motina Siruko Chirano buvo žandarų sumušta iki sąmonės netekimo.

Nėra tos dienos, kai viename ar kitame Japonijos rajone policija nesusidorotų su darbo žmonėmis. Pakanka nurodyti, kad per paskutinį mėnesį susidūrimų su policija metu buvo sužeista daugiau kaip 63 Japonijos patriotai. Prieš darbininkus, valstiečius, darbo Intelligentią buvo paleidžiamos į darbą ašarinės dujos ir net buvo slunčtami šarvuočiai.

Tačiau, nepaisant policijos savivalės, narstoji Japonijos liaudies kova prieš amerikine kolonijinę vergovę stiprėja diena iš dienos.

V. Charkovas

REDAKTORIUS

L. RUDAŠEVSKIS